

فرصت طلایی برای روسیه با بحران غزه#۴۷؛ آیا نفوذ پوتین می تواند اسرائیلی ها و فلسطینی ها را آرام کند؟

هم میهن نوشت: بعد از اینکه اسرائیل رسماً علیه حماس اعلام جنگ کرد، چند کشور درباره تبعات تشدید درگیری هشدار داده و از هر دو طرف خواستند درگیری را متوقف کنند. یکی از این کشورها روسیه بود.

به گزارش سایت خبری پرسون، کمی بعد از حمله حماس به اسرائیل، بعضی از کشورها، روسیه را متهم کردند که در حمله اولیه حماس به اسرائیل، به این گروه فلسطینی کمک کرده است. این کشورها معتقد بودند که چنین حمله‌ای باعث انحراف توجهات از اوکراین می‌شود و بنابراین این حمله کاملاً در راستای منافع روسیه بوده است اما اسرائیل بلافاصله این اتهامات را رد و اعلام کرد که این اتهامات توهم توطئه هستند. مسلماً روسیه در همه این اتفاقات نفع دارد اما این انتفاع از طریق دخالت مستقیم در حمله اسرائیل تامین نمی‌شود بلکه منافع روسیه زمانی تامین می‌شود که قرار باشد به عنوان میانجی وارد عمل شود.

مطمئناً درست است که جهان توجه خود را از اوکراین به سمت اسرائیل معطوف کرده و مطمئناً روسیه از این فرصت استفاده کرده و استقبال می‌کند اما واقعیت این است که کرملین منابع بسیار زیادی را صرف جنگ در اوکراین کرده است و باختن در این جنگ برایش بسیار گران تمام می‌شود. باختن در جنگ اوکراین موجب می‌شود که روسیه آن موقعیت بین‌المللی که به شدت به دنبالش است را از دست بدهد و این امر به طور حتم موجب بروز نارضایتی‌های داخلی خواهد شد و نتیجه چنین تحولاتی موجب تقویت حضور ناتو در مرزهایش می‌شود؛ این همان چیزی است که روسیه سعی کرده در مقابلش بایستد.

این پارامترها باعث شده است که بسیاری از تحلیلگران بر این باور باشند روسیه از فرصت به وجود آمده در جریان درگیری حماس و اسرائیل برای آغاز یک حمله دیگر به اوکراین استفاده خواهد کرد. اما این فرصت آنقدرها هم که گفته می‌شود برای روسیه مناسب نیست. روسیه به شدت درگیر جنگ اوکراین و احیای رشد اقتصادی است. کمبود نیروی کار در روسیه احساس می‌شود و این کشور با تحریم‌های خیلی سختی هم مواجه است.

اگر فرض کنیم که روسیه از فرصت درگیری در خاورمیانه و درگیر شدن آمریکا در منطقه استفاده می‌کند و حمله گسترده‌ای را به اوکراین صورت می‌دهد، آن وقت باید با تحریم‌های به مراتب بدتری روبرو شود و در عین حال فرصت طلایی برای به عهده گرفتن نقش میانجی در تحولات غزه را نیز از دست می‌دهد.

روسیه با هر دو طرف درگیر در غزه روابطی تاریخی داشته و دارد. هر چه شرایط درگیری در غزه بحرانی‌تر و گسترده‌تر شود، حفظ این توازن روابط برای روسیه سخت‌تر می‌شود. بنابراین تشدید و گسترده‌تر شدن درگیری در منطقه خیلی هم به نفع روسیه نیست اما یک درگیری محدود و کنترل شده که به نوعی روسیه را به عنوان میانجی مطرح کند، کاملاً به نفع روسیه است. چراکه کشورهای عربی نمی‌توانند میانجی باشند زیرا خودشان یک طرف درگیری هستند. اروپا و آمریکا هم نمی‌توانند میانجی باشند، چون با تمام قوا از اسرائیل دفاع کرده‌اند و یک طرف دیگر درگیری هستند. بنابراین اینجا یک فرصت خیلی طلایی برای روسیه ایجاد می‌شود تا به میدان آمده و میانجی‌گری کند.

مسکو می‌داند که به هر طریقی، جنگ اوکراین بالاخره پایان خواهد یافت. روسیه می‌داند که اوکراین تنها راه مسکو برای گسترش حوزه نفوذ خود نیست و درک می‌کند که با توجه به شرایط، باید تا آنجا که می‌تواند از لحاظ سیاسی و اقتصادی با کشورهایی که روابط خوبی با آنها دارد، تعامل داشته باشد. از این منظر، حفظ روابط خوب با اسرائیل نیز برای روسیه حائز اهمیت است.

روسیه می‌داند که خاورمیانه برای ایالات متحده اولویت بسیار بالاتری نسبت به اوکراین دارد و واشنگتن ممکن است به طور خاص علاقه‌مند باشد که طرف دیگری در خصوص این بحران خاورمیانه میانجی‌گری کند تا بلکه این درگیری یک بار دیگر به یک درگیری منطقه‌ای تبدیل نشود. به هر حال، ایالات متحده آمریکا برخلاف روسیه، طرفدار زیادی در میان جمعیت فلسطینیان در سرزمین‌های فلسطینی ندارد.

به نظر می‌رسد در حال حاضر، کرملین در تلاش است تا دریابد که چگونه می‌تواند از موقعیت خود برای حل این بحران استفاده کند. اما سوال اصلی این است که آیا مسکو با توجه به همه مشکلاتی که گریبانگیرش شده، زمانی برای استفاده از این فرصت خواهد داشت؟ مزایای استفاده از این فرصت زیاد است و انفعال در این خصوص هزینه زیادی به بار می‌آورد. اگر درگیری در خاورمیانه گسترش یابد و متحدان روسیه را نیز درگیر کند، آن وقت شرایط برای روسیه دشوار خواهد شد. در چنین شرایطی ایفای نقش برای ایجاد موازنه در خاورمیانه برای مسکو بسیار دشوارتر شده و به احتمال زیاد روسیه فرصتی که پیش پایش قرار گرفته را از دست خواهد داد.